

Kuvács József,

Magyarországi hites ügyvéd; Buda és Krakó városok polgára;
született 1797. febr. 24.; meghalt 1856. jun. 6.

E fölemelt gyász kö, idegen! számodra jelentse:
Két fedez a holtak nem rövid éje alatt,
Emlékei mi, ÖVÉL, körön nem, szótalan érezen,
S néma betűn bírjuk: vése szívünkbe van át.
Emlékét minokünk állotta magaszt, **ERÉNYT**
A hű főr, szereteli jó atya és hazafi.

Tiszta BECSÜLETTEL győzelem
JELLEME a márvány, hol neve írva marad.
A **FARADHATLANT** faradság győzte le végre;
Sok vesztése után itt **NYERESÉGE** vagyon:
Két város polgára, tetölven emberi tisztét,
MENNYEI POLGÁRÁ tette **ÖRÖK KEGYELEM!**

Kuvács László,

Meghalt gyöngé élet 3. évekében, 1857. márcs. 30.

* * *

*

A nagyjáért, szerető nagyjáért, emlékeire jöve,
Könnyesek a fiúért szívemön omolni, szület
Mag öröme, alig hox...
Most kebelen nyugozom, hű unokája, megint.

* * *

MAHAR
RISHI AKADEMI
KONYADARA